

Ocena rozprawy na stopień doktora nauk medycznych na podstawie cyklu publikacji lek. Ewy Zalewskiej pt.: „Niskie stężenie katestatyny jako czynnik ryzyka rozwoju chorób sercowo – naczyniowych – ocena u pacjentów z incydentaloma nadnercza”.

Inspiracją do podjęcia przez doktorantkę ciekawego badania było odkrycie - w 1997 roku - *katestatyny* białka hamującego uwalnianie katecholamin, które odgrywają dużą rolę w rozwoju i przebiegu chorób układu sercowo – naczyniowego oraz potencjalnie zwiększone ryzyko sercowo – naczyniowe u pacjentów, u których rozpoznano incydentaloma nadnercza.

Lek. Ewa Zalewska, za cel pracy obrała:

1. Zbadanie stężenia katecholamin u pacjentów, u których przypadkowo rozpoznano zmianę ogniskową nadnercza o radiologicznym charakterze gruczolaka lub rozrostu kory nadnerczy bez jawnej choroby sercowo – naczyniowej z wyłączeniem nadciśnienia tętniczego..
2. Określenie zależności pomiędzy stężeniem katecholamin a zaburzeniami metabolicznymi, wartością ciśnienia tętniczego oraz wybranymi wykładnikami subklinicznego uszkodzenia narządowego w przebiegu choroby nadciśnieniowej.

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska ma postać dwóch spójnych tematycznie prac: jednej oryginalnej i jednej o charakterze poglądowym.

Lek. Ewa Zalewska jest pierwszą autorką wymienionych publikacji. Przedstawione w rozprawie prace zostały opublikowane w renomowanych angielskojęzycznych czasopismach. Całkowity IF cyklu tych prac wynosi 11.901 i odpowiednio 140 pkt. MNiSW.

Autorka - w badaniach , które zostały opublikowane w pracy oryginalnej -

- nie znalazła różnic osoczowego stężenia katecholamin pomiędzy badanymi trzema grupami pacjentów:
 - bez jawnej choroby układu sercowo – naczyniowego z wyłączeniem nadciśnienia tętniczego,

- u których rozpoznano incydentaloma nadnercza,
- u których badania strukturalne nie wykazywały nieprawidłowości nadnerczy.
- Udowodniła mniejsze stężenie osoczowych katecholamin u dorosłych pacjentów, u których rozpoznano zespół metaboliczny w porównaniu do pacjentów bez tego zespołu.
- Znalazła - u badanych pacjentów - ujemną korelację pomiędzy stężeniem katecholamin a ryzykiem sercowo - naczyniowym wyliczonym wg. skali Framingham.

Lek. Ewa Zalewska - w pracy o charakterze pogładowym - zawarła aktualne, wyczerpujące dane dotyczące roli katestatyny i katecholamin w homeostazie i procesie rozwoju chorób układu sercowo – naczyniowego oraz ich wpływu na metabolizm.

Użycie odpowiednich metod i algorytmów postępowania, właściwie dobrane przez autorkę testy statystyczne gwarantują rzetelną i obiektywną ocenę wyników przeprowadzonych badań oraz wyciągnięcie poprawnych wniosków. Prezentowane przez doktorantkę wyniki odpowiadają założonym celom. Dyskusja nad wynikami jest wnikliwa i wyczerpująca, zestawienie z piśmiennictwem jest prawidłowe i świadczy o doskonałym teoretycznym przygotowaniu autorki oraz posiadaniu przez nią umiejętności krytycznej oceny. Wyciągnięte wnioski są prawidłowe. Całość pracy świadczy o dużym oryginalnym wkładzie wniesionym przez autorkę w rozwiązanie zagadnienia naukowego. Dobór tematu dysertacji jest trafny i bardzo aktualny.

Z prawdziwą przyjemnością stwierdzam, że nie znalazłem w ocenianym cyklu prac żadnych niedociągnięć. Nie mam zatem uwag krytycznych.

Bardzo dobrze oceniam przedstawiony mi cykl prac na stopień doktora nauk medycznych lek. Ewy Zalewskiej: „Niskie stężenie katestatyny jako czynnik ryzyka rozwoju chorób sercowo – naczyniowych – ocena u pacjentów z incydentaloma nadnercza”. Uważam, że dysertacja spełnia warunki art. 187 Ustawy Prawa o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.). W związku z tym mam zaszczyt wnieść do Wysokiej Rady Nauk Medycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego wnioski o dopuszczenie kandydatki do publicznej dyskusji nad rozprawą. Biorąc pod uwagę dużą wartość naukową ocenionej rozprawy doktorskiej - w której autorka jako pierwsza na świecie – odkryła zależność stężenia katestatyny z ryzykiem sercowo – naczyniowym oraz zespołem metabolicznym wnioskuję o wyróżnienie tej pracy.

Kierownik Kliniki
Endokrynologii i Terapii Izotopowej
Centralnego Szpitala Klinicznego MON
Wojskowego Instytutu Medycznego
Państwowego Instytutu Badawczego

prof. dr hab. n. med. Grzegorz KAMIŃSKI